

« Haar leven kende grijze dagen
maar toch ook zon, in zijn en doen.
Het lief en leed heeft zij gedragen,
met moed, lijk kristen mensen doen ».

+

Dankbaar om alles wat zij in eenvoud
en goedheid heeft verricht, willen we
blijvend gedenken

Mevrouw

PHARAILDE DUTRANOY
echtgenote van **Albert Van Caenegem**,

geboren te Parike op 27 februari 1925
en zacht in de Heer ontslapen in het
Stedelijk Ziekenhuis te Geraardsbergen
op 1 februari 1991, gesterkt door de HH.
Sakramenten der zieken.

Haar levenstaak van huismoeder was vol
rustige aanvaarding. Zacht was ze van
aard, maar toch vastberaden. Recht-
schapen in woord en daad straalde lief-
de uit naar haar kinderen en kleinkin-
deren opdat ze elkaar zouden liefhebben.
Te vroeg werd ze door ziekte getroffen,
maar de mooie zomer gunde haar nog
een lichte verbetering.

Het ziekbed stond dichtbij het venster
naast de tuin. Veelal waren haar ogen
gericht op de blauwe lucht en voorbij-

trekkende wolken, waarachter ze in een
gebied van stralend licht en vrede een
nabije toekomst vermoedde.

Daarna is alles zo vlug gegaan, het lij-
den en het aftakelen van de levens-
krachten, tot ze tenslotte gerust het
einde heeft aanvaard.

Mijn liefste echtgenoot, dank voor uw
liefde en zorg, dank voor uw zelfverge-
ten bekommernis, uw bemoedigende
steun en uw begrip en aanvaarding.

Geliefde kinderen en kleinkinderen, gij
weet hoe ik van u hield en dat ik alles
voor uw welzijn overhad. Dank voor uw
kinderlijke erkentelijkheid, hartelijke ge-
negenheid en zorg nu goed voor vader.

Familie, bureu en vrienden, het leven
is zo schoon als we het in vriendschap
met elkaar beleven. Mochten we elkaar
blijvend gedenken met een gebed.

De families Dutranoy, Van Caenegem,
Coessens,

zijn zeer erkentelijk voor uw bliken
van kristelijke deelneming en danken U.

Namis : vrijdag 22 februari te 19.30 u.

Rouwleiding Am. Marroyen, Brakel
Druk. Devleeschouwer en Zn., Brakel